HIPPISM

DISCUŢII DE PRINCIPII

Cum ar trebui alcătuit programul curselor de galop din primăvară

In urma ultimelor hotărâri ale Comisiunei Zootechnice, chestiunea programului de curse din 1932 a intrat în faza decisivă. Organele competente ale societăţilor noastre sportive, cari au schiţat deja proecte, vor trebui să păşească la o lucrare definitivă cel puţin pentru sezonul de primăvară.

Nu cunoaştem spiritul în care proectele au fost întocmite, nici directivele pe cari alcătuitorii lor le-au primit dela conducătorii societăţilor. Dar pentrucă chestiunea este de actualitate şi prezintă o importanţă foarte mare în împrejurările actuale, socotim c'ar fi util a se pune în discuţiunile ideile menite să servească de temelie întocmirei programului definitiv.

Intr'o ţară cu o viaţă sportivă hipică desvoltată şi cu o crescătorie naţională bine întemeiată şi care dă o producţiune anuală numeroasă, trebue a se avea în vedere, într'o epocă de înflorire, pe lângă încurajarea elementelor destinate a alimenta şi ameliora crescătoria, şi asigurarea pentru celelalte elemente, neapte pentru herghelie, a posibilităţii de a-şi câştiga ovăzul, pentru a acoperi astfel măcar în parte cheltuelile proprietarilor lor.

In asemenea ţări şi în asemenea epoci se poate face mai mult sau mai puţin parte dreaptă între aceste două categorii de alergători. In ţările în cari însă crescătoria este la primii săi paşi sau la începutul desvoltării sale şi viaţa sportivă trece prin împrejurări nefavorabile, de natură a limita şi restrânge resursele ce se pot pune la dispoziţia vieţei hippice, prima grije trebue neapărat să se îndrepte asupra asigurărei menţinerei crescătoriei şi a selecţiunei elementelor necesare pentru alimentarea ei şi reînoirea permanentă a stocului ei. In asemenea ţări şi în asemenea împrejurări, probelor de selecţiune trebuesc a li se consacra partea leului, rezervându-se resturile, ca să spunem aşa, celorlalte elemente.

Scopul alergărilor este selecţionarea animalelor cari să poată servi la îmbunătăţirea rasei; ele trebuesc să alimenteze hergheliile prin animale cari şi-au dovedit valoarea în probele publice. Reînoirea şi complectarea efectivelor hergheliilor, precum şi întemeierea altora noi, se poate face în timpurile normale, atât pe calea selecţiunei prin alergări între elemente indigene, cât şi prin importarea unor animale de valoare, ca performanţe sau ca sânge, din alte ţări mai înaintate în creşterea calului de pur sânge.

In vremurile de criză, importaţiunile devin imposibile sau se reduc la animale ce se pot obţine ieftin, deci în genere mediocre. Menţinerea crescătoriei naţionale şi reînoirea stocului ei, nu se poate asigura în asemenea împrejurări, decât prin elementele indigene selecţionate în probele publice. Cu atât mai mult se impune ca să se dea deci toată atenţia atunci pentru a asigura această selecţiune.

In situaţiunea actuală, bine cunoscută a vieţii noastre sportive, când avem o crescătorie naţională la începutul unei desvoltări îmbucurătoare, dovadă elementele de clasă produse în ultimii ani, prima grijă a organelor cari conduc atât societăţile de curse cât şi instituţiile Statului, interesate şi competente după lege în această materie, trebue să fie de a asigura neapărat existenţa mai departe a crescătoriei pur sângelui în România şi reînoirea elementelor sale componente. Nu se poate concepe o abandonare a operei atâtor oameni, cari, cu sacrificii însemnate au lucrat pentru întemeierea şi desvoltarea creşterei calului de pur sânge englez în România. Ar fi nu numai o atingere a unor interese materiale însemnate ce ar aduce pagubă şi ruină nemeritate, ci ar fi o gravă compromitere a unor mari interese naţionale.

De aci nevoia imperioasă de a asigura existenţa şi reînoirea continuă a stocului de animale de pur sânge englez, susceptibile de a contribui la această încrucişare. Acest stoc nu se poate forma, nici reînoi, decât prin organizarea creşterei pur sângelui englez în ţară, a cărui producţiune să poată, prin selecţiunea făcută în probele publice, să dea elemente din ce în ce mai valoroase, deci mai proprii de a aduce o ameliorare progresivă.

Ţinând seamă de aceste idei şi nevoi, credem că în împrejurările actuale, alcătuitorii programului alergărilor trebuesc să aibă în vedere aproape exclusiv selecţiunea. Acum când resursele ce se pot consacra alergărilor sunt aşa de reduse şi aşa de preţioase, nu poate fi îngăduit ca ele să servească la altceva decât la încurajarea elementelor de valoare, utile pentru crescătorie. Nu este timpul de a ne gândi la ciurucuri, de a face pomană de a asigura ovăzul tuturor mediocrităţilor şi invalizilor. Toată pleava măruntă, toate gloabele, toate caricaturile, tot ceeace este neapt pentru herghelie, nu mai poate fi încurajat, nici măcar miluit.

In ultimii ani s'a dat, deşi ne găseam deja în strâmtoare, o atenţie prea mare unor asemenea elemente, în detrimentul celor serioase. Au avut la dispoziţie alergări numeroase, au primit încurajare, pe când caii de valoare cu greu şi-au câştigat ovăzul. Elemente de seamă s'au declasat şi au pierdut calitatea şi vlaga, din cauza abuzului ce s'a făcut cu ele pentru a-şi putea câştiga viaţa. Şi vina n'a fost a proprietarilor lor, nici a antrenorilor, ci a programelor.

Pentru caii de oarecare clasă, acei cari reprezintă rândul al doilea al fruntaşilor unei generaţii, nu eran curse. In premiile mari se loveau de aşii turfului: Coquin, Ghiaur, Răduţa. Trebuiau, vrând-nevrând, să se îndrepte spre handicapuri, unde atribuindu-le-se greutăţi mari, sub cuvânt că n'au ce căuta acolo, handicapurile fiind pentru rable, în mod fatal au trebuit să alerge des pentru a putea recolta din când în când câte o victorie. Astfel sau declasat şi au declinat din ce în ce, unii ajungând a avea oroare de curse. Exemplu, un cal ca Dor Pribeag, ajuns cal ofiţeresc, în loc de a intra la herghelie, ca element de încrucişare şi ameliorare a raselor indigene, pentru care era admirabil croit.

Pentru programul viitor trebue deci nu numai subvenţii, ci şi atenţie. Atenţie deosebită în primul loc curselor clasice, apoi probelor de o importanţă mai secundară: curse la greutate egală pentru cai de aceiaş vârstă sau la greutate de vârstă, ori cu penalităţi moderate, în raport cu sumele câştigate anterior, pentru încurajarea cailor de clasă şi selecţionarea elementelor necesare crescătoriei. Invingătorii din cursele clasice, destinaţi hergheliilor de pur sânge, acei din celelalte probe indicate mai sus, destinaţi reînoirei stocului de prăsitori pentru încrucişarea cu rasele indigene. Numai în al treilea rând şi într'o măsură redusă, mai ales la începutul sezonului, se poate gândi şi la faimoasele handicapuri, gen de curse de care s'a abuzat într'un mod înspăimântător în ultimii ani.

Erau uneori câte trei până la 4 alergări! Pentru viaţa noastră sportivă hippică în vremurile actuale, o adevărată aberaţie. Unul pe zi ar fi cu totul suficient. In Franţa, ţară cu o desvoltare aşa de mare şi aşa de veche a instituţiei alergărilor şi creşterei pur sângelui, nu găsim, afară de câteva foarte rari cazuri, decât câte un handicap pe zi în reuniunile de plat şi câte două în cele de obstacole. Cât despre probele de vânzare credem că abuzul lor va înceta dela sine, deoarece nu se găsesc cumpărători!

In linii generale, socotim că în programul zilnic al reuniunilor de galop ar trebui să se prevadă câte o cursă clasică, pentru cai de 3 ani sau de 3 ani şi mai sus şi câteva pentru cai de 4 ani, în a doua parte a anului şi pentru cai de 2 ani; câte o cursă de vânzare, un handicap, o cursă cu încărcări şi descărcări pentru cai de 3 ani, una la fel pentru cai de 4 ani şi mai sus, sau de 3 ani şi mai sus şi o cursă la greutate egală pentru cai maiden. Dela data debutului cailor de 2 ani, câte una din aceste trei din urmă să fie înlocuită pe rând cu câte o cursă pentru reprezentanţii tinerei generaţii, cărora din toamnă li s'ar părea rezerva şi o a doua cursă din cele de vânzare sau handicapuri.

Pentru programul dela Floreasca aceleaşi linii generale, în proporţie cu numărul alergărilor zilnice şi cu o tendinţă de încurajare a cailor mai puţin norocoşi, prin ajutorul dat cailor maiden. In orice caz, să dispară acea tendinţă de a pune pe picior de egalitate calul bun, cu gloaba, manifestată prin puzderia de handicapuri în care, de multe ori gloaba triumfă, cu toată truda handicapeurilor de a egaliza şansele, în urma unui banal incident de parcurs sau al unei plecări de fantezie.

D. XENOPOL

Presa streină şi alergările noastre

Am publicat, că marele cotidian hippic german «Union» se ocupă, în numărul său din 18 Ianuarie, de hippismul românesc, sub titlul: *«Câte ceva asupra alergărilor româneşti»*.

Sunt câteva date, cari pot interesa şi pe cetitorii noştri. Deaceia extragem câteva pasagii:

«Credem că poate interesa pe cetitorii germani faptul că pe lista etalonilor câştigători, în 1931, Nubier s'a clasat al 11-lea. Cei 5 produşi ai fiului lui Dark Ronald, cari au alergat la Băneasa şi Floreasca, au câştigat în premii de 831.800 de lei. Dintre ei, Gourmet (din Gourmanda) a strâns 220.000 de lei, reprezentându-se la start de patru ori şi repurtând tot atâtea victorii. Dintre armăsarii germani, găsim în această listă şi pe Dolomit, a cărui fiică Gilda, în vârstă de 9 ani, a recoltat în două victorii şi o plasă 34.000 de lei.

Calul care a câştigat cel mai mult în România este Coquin, fiul lui Favara. Patru ani a câştigat 875.000 de lei. Acest armăsar a câştigat în 1930 şi la Budapesta, iar în anul trecut a repurtat succese la Varşovia. Numai 15.300 de lei mai puţin a adus proprietarului Bar le Duc, câştigătorul Derbyului. El e un fiu al francezului Prince d'Orange II.

«Cei mai norocoşi reproducători, în România, au fost în 1931, taţii celor doi cai, pomeniţi mai sus, Favara, un fiu al lui Pommern cu Favorita, din Troutbeck şi Prince d'Orange II, ai cărui părinţi sunt Jus d'Orange II şi Selene, din Sans Souci II.

O CONCEPŢIE SPORTIVA

Câştigurile trăpaşilor germani

In Germania, au câştigat, în cursul anului trecut, mai mult de 10.000 de mărci, următorii trăpaşi:

Walter Dear, 5 ani, din The Laurel Hall şi Blitzie 65.247.

Cicero, 3 ani, din Long B. şi Lady Cherry 57.080.

Vitruv, 3 ani, din Johannes şi Vikuska, 29.422.

Jury, 4 ani, din Peter Speedway şi Nell Fellows 22.731.

Klabautermann, 5 ani, din Peter Speedway şi Rising Tide 21.695.

Jünfer, 4 ani, din St. Roberts şi Belricka 15.945.

Raphia, 5 ani, din Arion Guy şi Serene Mary 15.471.

Hanko, 5 ani, din Native Forbes şi Helen Bingen 14.530.

Haselnuss, 5 ani, din Arion Guy şi Hollyrood Hilda 13.565.

Lu-Lo, 4 ani, din Peter Duffy şi Latare 13.400.

Emigrant, 4 ani, din Timoko şi Mine 12.295.

Querulant, 3 ani, din Mr. Mc. Elwyn şi Quee Alix 12.111.

Dankwart, 2 ani, din Morgan Axworthy şi Dankwart Huga 11.910.

Hestia, 3 ani, din Anton şi Helga L. 11.300.

Antwort, 3 ani, din Colonel Bosworth şi Ante Guy 11.525.

Dr. Wagner, 4 ani, din Chesnut Peter şi Bessie Thornton 11.536.

Janine, 3 ani, din The Great Midwest şi Jolande 1.879.

Feckmeister, 4 ani, din Guy Bacon şi Finella.

Tizian, 6 ani, din Lee Tide şi Lula Arion 10.585.

Herbstzeitlose, 4 ani, din David Guy şi Belricka 10.346.

Fleider, 3 ani, din Long B. şi Freehheit 10.010.

Un fapt trebue scos în evidenţă. Că pe tabela cailor cari au totalizat cele mai mari câştiguri, în primele 17 locuri nu figurează decât un singur cal de 6 ani şi numai 2 de 5 ani. Ceilalţi 4 reprezintă generaţia tânără a cailor de 2, 3 şi 4 ani.

Să nu credeţi că este o simplă coincidenţă. E rezultatul unei concepţiuni, aceia de a încuraja caii tineri, căci numai aşa se poate lucra cu temei pentru progresul crescătoriei.

Când am publicat statistica trăpaşilor austriaci, am văzut că se desprinde aceiaş concluzie. Aşa e peste tot, acolo unde tronează o concepţie sportivă.

La noi, situaţia este inversă. Câştigurile mari cad în lotul veteranilor, cai dela 8—15 ani, elemente cari şi-au câştigat de mult dreptul de pensionare.

Cu asemenea cai, storşi de ultima picătură de vlagă în alergări publice, este greu să contribui la progresul rasei cavaline.

Şi atunci alergările încetează de a servi scopul care le justifică existenţa, de a fi un mijloc de selecţionare, în vederea îmbunătăţirei rasei.

Hotărât lucru. Trebue să se schimbe şi la noi sistemul. Să treacă pe primul plan caii tineri, pentru a se stimula crescătorii cari au rămas.

SAMBATA LA CLUBUL CALAREŢILOR

A. Bota a câştigat două curse

TEREN INGHEŢAT

I. Pr. ORADIA MARE (handicap) 1500 metri

1 Oktondi	a 5	1660	2.42	Hauser	12—	1.37 2/4
2 Zori de Zi*	a 5	1610	2.42	Boryslac	—	1.40
3 Gluma	e 7	1630	2.43 1/4	A. Bota	48—	1.40 1/4
4 Iby	a 5	1620	2.44 1/4	Novaci	12—	
5 Frumoasa	e 4	1530	2.46 1/4	Barna	78—	
6 Flora II	e 5	1610	2.48 1/4	S-zenco	180—	
7 Elore	a 5	1500	2.49	N. I-escu	180—	
8 Itt vagyok	a 6	1620	dep.	Mihăescu	120—	

*) Fără pariu.
Trib.: C. 12, Pl. 27, 20.
Pr. I. 3000, II. 300, III. 200 lei.
Oktondi (Wolfpassing şi Kati) e antrenat de I. Hauser; proprietar: grajdul Schei.
Cota ringului: Frumoasa 8, Elore 6, Flora II 5, Itt vagyok 4, Gluma 2, Iby 2, Oktondi 1 1/2.

II. Pr. BRAŞOV (handicap) 2000 metri

1 Lea	e 8	2050	3.21 3/4	A. Bota	20—	1.38 1/2
2 Hullam	[illegible] 9	2040	3.22	Stehman	12—	1.39
3 Fag	a 8	2020	3.22	I. C-dache	123—	1.40
4 Szelvesz	a 6	2030	3.24 1/2	Seliuc	20—	
5 Jakab	a 10	2010	3.29 3/4	P. Mircea	370—	

Trib.: C. 20, Pl. 10, 10.
Pr. I. 4.000, II. 500, III. 300 lei.
Eea (Paris şi Leona) e antrenat de Mihăescu; proprietară: d-na Prager.
Cota ringului: Jakab 10, Fag 5, Szelvesz 3, Lea 1 1/2, Hullam 6/10.

III. Pr. GHEORGHENI (Grupa D.) 1600 metri

1 Gluma	e 7	1600	3.19	A. Bota	94—	1.37 1/4
2 Lacrima	e 5	1600	3.21 1/4	Pavlik	14—	1.37 1/4
3 Zar	a 6	1600	3.30	Mihăescu	17—	[illegible]
4 Prima	e 9	1600	3.34 1/2	E. Marcenco	660—	
5 Ramazuri	a 6	1600	3.34 3/4	I. C-dache	220—	

Trib.: C. 94, Pl. 12, 10.
Pr. I. 3500, II. 300, III. 200 lei.
Gluma (Glaşatai şi Viaţa) e antrenată de A. Bota, proprietar: G. Constantinescu.
Cota ringului: Ramazuri 12, Prima 8, Gluma 6, Zar 1 1/2, Lacrima 1.

IV. Pr. BREAZA (record) 1500 metri

1 Broasca	e 7	1510	2.27	Grotenco	20—	1.37 1/2
2 Bien aimée	e 10	1500	2.27 1/4	M. A-sky	19—	1.38 1/4
3 Zurich	e 9	1580	2.37 1/4	Raymer	177—	1.43 1/4
0 Madar*	j. 9	1510	(2.27)	G. I-scu	27—	

*) Distanţat dela locul întâiu.
Trib.: C. 20, Pl. 13, 13.
Pr. I. 4500, II. 500, III. 300 lei.
Broasca (Electric Todd şi Beghindra) e antrenată de proprietar, locotenent Ionescu.
Cota ringului: Zurich 6, Bien aimée 4, Madar 3, Broasca 1 1/2.

V. Pr. OZUN (condiţie) 1500 metri

1 Elemer	a 5	1570	2.38 1/4	Seliuc	35—	1.41
2 Enyem	e 6	1550	2.39 1/4	Borysiac	17—	1.42 3/4
3 Taifun	e 7	1520	2.40	S-zenco	43—	1.45 1/4
4 Prima	e 9	1540	2.41 1/4	Marcenco	300—	
5 Billy	a 7	1500	2.41 3/4	Hauser	33—	

Trib.: C. 35, Pl. 11, 11.
Pr. I. 3500, II. 300, III. 200 lei.
Elemer (Ostap sau Benedict şi Wanda) e antrenat de G. Mihăescu; proprietară: d-na Prager.
Cota ringului: Prima 6, Taifun 4, Elemer 3, Billy 1 1/2, Enyem 1.

VI. Pr. MAINAŞ (condiţie) 2000 metri

1 Karneval	j 12	2040	3.19 1/4	I. C-dache	13—	1.37 3/4
2 Hitzig	a 10	2030	3.21	D-ra Cristi	[illegible]	1.39
3 Frou Frou	e 8	2010	3.30	Borysiac	49—	1.44 1/4
4 Ugetö	a 11	2010	3.34 1/4	Parasciuc	330—	

Trib.: C. 13, Pl. 10, 10.
Pr. I. 4000, II. 500, III. 300 lei.
Karneval (Hans Medium şi Corona) e antrenat de D. Barna; proprietară: herghelia Sasca.
Cota ringului: Ugetö 12, Frou Frou 3, Hitzig 1 1/2, Karneval 6/10.

ZIUA IV-a Sâmbătă 23 Ianuarie

O reuniune izbutită, cel puţin sub aspectul sportiv. Deşi loturile au fost reduse, disputele au fost aprige. N'au lipsit nici surprizele. Astfel victoria Glumei din premiul Gheorgheni, unde a reuşit să învingă câteva elemente tinere de certă calitate.

De reţinut iarăşi succesul antrenorului român A. Bota, care a condus doi câştigători, Lea şi Gluma cu cunoscuta-i energie. De relevat deasemeni remarcabila formă a lui Oktondi, readus de Hauser la maximum de valoare.

Premiul Oradea Mare a fost o alergare foarte deschisă. Deşi era obligat să dea până la 160 metri rivalilor săi, totuş Oktondi a câştigat, după o crâncenă luptă, dar cu Zori de Zi. Capricioasa Gluma a treia, înaintea lui Iby.

Premiul Braşov s'a petrecut între Eea, Hullam şi Fag. Ultimul a condus până în apropierea liniei drepte, unde a fost depăşit de iapa d-lui Grigorescu, care a avut suficiente resurse pentru a respinge atacul, în extremis al lui Hullam. Acesta din urmă, dacă ar fi atacat mai de vreme ar fi putut inversa ordinea. Şi de data aceasta însă Stehman a exagerat cursa de aşteptare.

Premiul Gheorgheni s'a terminat cu o surpriză. Victoria Glumei, care a reuşit să întreacă la egal pe Lacrima şi Zar după ce cu o oră înainte cedase pasul mediocrului Zori de Zi la numai 20 de metri. Subita reabilitare a surei îşi are explicaţia în caracterul ei cu totul imposibil şi în felul puţin nimerit în are a fost angajată în cursă Lacrima. Zar, fără greşeli comise, ar fi contat efectiv la sosire.

Premiul Breaza a fost o alergare plină de peripeţii. Madar a condus până la intrarea în linia dreaptă. Aci, din cauza unei greşite manevrări a hăţurilor, jugenul a derobat de două ori, măsurând pista în lărgimea ei. Broasca şi Bien aimée, care-l urmau, au fost oprite de driverii respectivi. Repuse în acţiune, n'au putut depăşi de pensionarul lui Dobrescu, distanţat însă pentru infracţiunea comisă. A patra la respectabilă distanţă, Zürich.

Premiul Ozun l'a câştigat Elemer, trecând cu autoritate pe linia dreaptă de Enyem şi Prima. Din rest nu s'a văzut decât Billy, pe prima parte. S'a stins însă complet la urmă, lipsit fiind de orice condiţie. O menţiune merită Seliuc, care deşi debutant, a condus binişor pe învingător.

Premiul Mainaş s'a redus la un duel între Karneval şi Hitzig. Surul şi-a permis luxul de a sări de două ori, câştigând totuş oprit. Frou Frou şi Ugetö, ceilalţi doi partanţi, au făcut alergare separată, cu mult în urma leaderilor.

GEP.

HIPPODROMURILE PARISULUI

Pista dela Vincennes

Ne-am ocupat în numărul trecut de hippodromurile pariziene. Complectăm articolul, cu câteva date.

Aici deschid o paranteză, căci sportmenii cari nu cunosc Vincennes au surâsul pe buze, când citesc în jurnale că cei mai buni trăpaşi francezi aleargă pe piciorul de 1'23" şi 1'26" la kilometru.

In Austria, Germania şi Italia pista este bătută, tare, rezistentă şi circonferinţa plană, iar unele viraje sunt ridicate, reunind toate condiţiile de a produce o viteză maximă. In America sunt hippodromuri de trap cu pista construită de un pământ special, pistă bătută în aşa fel în cât nu se ridică nici un fir de praf la trecerea cailor. Pe de altă parte, virajele sunt aşa de ridicate, încât pista seamănă cu un velodrom. Totul e construit pentru viteză. Aşa se pricepe că recordurile americane sunt excelente.

Pe baza asta un bun trăpaş american n'are decât să vie la Vincennes şi să se plimbe. Or la Vincennes nu se pot face asemenea recorduri şi explicaţia este următoarea:

Pista dela Vincennes este rustică şi accidentată. De formă ovală are exact doi kilometri.

Inchipuiţi tribunele, situate spre stânga ovalului, caii alergând pe mâna stângă. Pista în faţa tribunelor este plană; imediat depăşind tribunele începe un scoboraş de 3—400 de metri şi ajungem la un ocol (numit de Joinville) de vreo 200 metri. Acest ocol isprăvit începe un urcuş de 800 de metri până la turnantul final care ne va conduce spre linia dreaptă a tribunelor.

Pista e tare când degeră, bună pe timp bun, moale când a plouat puţin şi desfundată când a plouat zile de-a rândul, e cazul obicinuit iarna la Paris.

Conformaţia specială şi accidentată a hippodramului dela Vincennes necesită din partea unui trăpaş calităţi excepţionale de echilibru, rezistenţă şi viteză.

Echilibru pentru momentul scoborâşului căci cea mai mică greşeală este aproape fatală, calul luând un galop prelungit.

Rezistenţă la urcuş căci în porţiunea asta a pistei unde e un urcuş de 800 metri cai cari păreau foarte străluciţi la începutul cursei — de pildă faimosul trotter american Sam Williams — încep să slăbească şi ajung la vârful dealului incapabili de a para un atac, căci trotteurul într'adevăr bun şi rezistent începe atacul la urcuş.

In sfârşit viteză finală în ultimul turnant şi în linia dreaptă.

Până anul trecut caii veniţi din străinătate n'au putut eşi învingători în Prix d'Amérique, premiu internaţional care se va alerga de altfel din nou la 24 Ianuarie, pe 2500 metri.

Faimosul Sam Williams, după înfrângerile de acum doi ani, a fost cumpărat de o proprietară franceză, d-na Villenave, femee inteligentă care a priceput că acest trăpaş excepţional nu are decât viteză l'a trimes în Germania unde a câştigat opt curse de-a rândul. Cred că vă daţi seama imediat unde e secretul acestor victorii. In America acest cal a fost aproape invincibil şi proprietarul, în adevărat sportsman, a traversat oceanul Atlantic cu el ca să culeagă şi Prix d'Amérique, dând Europei un exemplu de specimen de trap. Ca să fie şi mai sigur, a adus şi driverul obicinuit din America.

Decepţia a fost aşa de mare, încât proprietarul a vândut pe Sam Williams în Franţa.

Totuş anul trecut, la 18 Ianuarie 1931 un trăpaş, născut în America, a câştigat Prix d'Amérique, bătând de circa 30 metri o iapă celebră franceză: Amazone B. dela care deafltel primea la plecare 25 metri.

Acest trăpaş nu e decât faimosul Hazleton.

Dr. Farmachi

Franţa

— PRIX DE GRENOBLE (30.000 de franci) a fost alergarea principală dela *Vincennes* din ziua de 19 Ianuarie. Proba aceasta, destinată cailor de 5 ani a câştigat-o Franklin 2275 (Masson), bătând pe Fool Flyer 2250 (Capovilla), Folle Nuit 2275 (Chyriacos) şi alţi 10 concurenţi. Invingătorul a parcurs kilometrul 1.29 5/10. Cota: 56; 20, 16, 32 pentru 10.

— PRIX DU RHONE (50.000 de franci) s'a disputat la *Vincennes* Joia trecută. Această probă de trap călare a revenit favoritei Eloise 2850, întrecând pe Eros XI 2800, Divah II 2800 şi alţi 10 partanţi. Cota: 22, 16, 33, 27 pentru 10.